

15 Litanija lauretanskih — za 4 gl. mj. zbor, za 1 ili više glasova,
7 himana,
Ave Maria — za 2 jednaka glasa,
Pod tvoju obranu — za 2 nejednaka glasa,
Neporočna si, Marijo — za 2 jednaka glasa.

U čast Svetaca:

36 Himana, od toga 29 Himana svecima dominikanskog Reda.

Skladbe s profanim tekstom:

Prosvjeta spas naroda — Posvećeno Čitaonici u Dolu prigodom njezina otvora — za 4 gl. muški zbor. Starigrad 20. XI. 1918.

Bolska himna — za 4 gl. mj. zbor. Bol 1929.

Kada dođe sveti Nikola — za Nikolinje,
Slavenski robovi.

2 Fuge:

Cantate Domino,
Miserere mei, Deus.

O. Vinko je i prevodio crkvene himne. Poznavajući dobro latinski jezik i zakone latinske poezije uopće, a crkvene napose, te hrvatski naglasak i kvantitetu, s mnogo uspjeha je preveo 22 himna svetaca dominikanskog Reda, koje nije preveo M. Pavelić u svojim *Crkvenim himnima*. Po sačuvanoj teći i papirićima vidljivo je s koliko se mara i ljubavi posvetio tom poslu.

Za neke himne sam je napisao tekst. Tako sv. Teziji od Malog Isusa, sv. Ani, sv. Joakimu, bl. Augustinu Kažotiću. Njegove su riječi i za himne: *Prosvjeta spas naroda*, *Bolska himna*, *Slavenski robovi*. Ova posljednja se odnosi na gubitak Istre nakon Rapalskog ugovora 1924. Zadnja kitica glasi:

*Bože pravde, Ti mi štiti
Sirotice u tuđini,
i u času pravde svoje
Zagrljaju mom ih vrati.*

Pored ovih vlastitih skladbi harmonizirao je nekoliko koralnih napjeva, bilježio napjeve pučkog korala, osobito u Bolu te jedan napjev, vjerojatno kolede, u Dolu. Teka s napjevima pučkog korala u Bolu nije nam sačuvana, jer je bila posuđena jednom uglednom hrvatskom muzikologu, koji je nije nikada vratio.

O. Vinko je za svoje skladbe često upotrebljavao razne pseudonime, i to: Iks Okniv (obratno čitano Vinko), V. Markov (otac mu se zvao Marko), V. Glavica (Glavica je predio roditeljskog posjeda), M. Kotlorovac (predio u Dolu), M. Mijač (isto), M. Dolac (isto), M. Slavač (isto), M. Njivice (isto), M. Vrisje (isto), M. Jorine (isto), M. Pleš (isto). Ipak je kasnije ispod svih ovih pseudonima napisao V K, da ne bude sumnja o autoru skladbe.

Moglo bi se postaviti pitanje zašto se je skrivao iza pseudonima. O Vinko je solidno poznavao zakone glazbe, stalno se bavio produktivnom i reproduktivnom glazbom, neprestano se kultivirao. Nije li ga u nekoj fazi stvaralaštva obuzela sumnja u istinsku inspiraciju i počeo se bojati rutine? Ili je to bio odraz nekog straha, koji se je u njegovoj psihi očitovao i na drugim područjima djelovanja? Nije pokušao objaviti ni jedne skladbe.

Posjedovao je bogatu biblioteku iz muzikologije na raznim jezicima, hrvatskom, latinskom, talijanskom, francuskom, njemačkom; primao je domaće i strane glazbene revije. Po prirodi temeljit, u svakom problemu htio je ići do kraja. Solidan, uredan i pedantan u svojem poslu, svoje veliko znanje prenosio je gotovo isključivo kao pedagog, a u toj revnosti znao je biti i prestrog. Ipak onaj upadljivo veliki broj skladbi posvećen Srcu Isusovu mogao bi značiti da je iza te prividne tvrdoće bilo mnogo osjećajnosti. Uostalom taj elemenat snažno izbija i u nekim drugim njegovim skladbama.

Marljivo pobilježene skladbe, s datumima i ponekada popraćene korisnim podacima, pokazuju da ih je cijenio i da je vjerovao da će biti cijenene i sačuvane. Neka tome doprinese i ova zabilješka.

O. A. FAZINIĆ

UZ GLAZBENI PRILOG

PSALAM 42 (41) s antifonom KAO ŠTO KOŠUTA ŽUDI ZA IZVOR VODOM... namijenjen je službi riječi u bogoslužju vazmenog bdjenja. Tekst psalma, dakako, može imati mnogo širu primjenu u bogoslužju, čemu će sigurno doprinijeti dojmljiv napjev uzet iz hrvatske narodne psalmodije (Prvić Luka kod Šibenika).

KORALNI PRELUDIJ br. 2 — Korizmeni, zadnji je u nizu preludija koje je skladatelj Nikša Njirić napisao na tematiku korala iz *Cithare octo-chorde* i objelodanio u prilogima časopisa *Sv. Cecilija*. Sigurno su njegove dosadašnje skladbe do-

bro poznate našim orguljašima, pa će rado prihvatiti i ovaj preludij, nastao na vrlo dobro poznat napjev kojega je u svoje vrijeme priredio o. Anselmo Canjuga s riječima »Plači, puče moj, muku Spasa Krista«.

HIMAN sv. Franji — O, *DJECO, OCA DICNOGA* nastao je prigodom osamstote obljetnice rođenja sv. Franje Asiškoga. Mnogi se zborovi pripremaju sudjelovati sa zbarskim skladbama u proslavama koje će se održati tom prigodom. Ovaj himan A. Klobučara za mješoviti i ženski zbor izvrsna je glazbena jedinica za bogoslužna i druga slavlja.